

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7C/95/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113209100
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dúbravková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5113209100.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Dúbravkovou, v právnej veci navrhovateľky: P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. M. XXXX/XX, B. M. L., proti odporcovi: T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. M. L., o určenie výživného na plnoleté dieťa, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný s účinnosťou od 20.03.2013 platiť navrhovateľke výživné vo výške 26,65 Eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky.

Zameškané výživné za obdobie od 20.03.2013 do 31.12.2013 vo výške 249,62 Eur súd povoľuje odporcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 10 Eur spolu s bežným výživným, s prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného uhradenia pod stratou výhody splátok.

Navrhovateľke súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.03.2013 domáhala súdneho výroku, v ktorom by súd v návrhu označeného odporcu zaviazal k povinnosti prispievať na výživu navrhovateľky sumou 26,65 Eur mesačne. Svoj návrh odôvodňovala tým, že je študentkou na strednom odbornom učilišti a nie je schopná zabezpečiť si prostriedky na jej primeranú výživu.

Z lustrácie v evidencii obyvateľov súd zistil, že odporca má vedený pobyt v obci Kysucké Nové Mesto. Nakoľko šetrením súdu sa nepodarilo zistiť bližší pobyt odporcu, súd uznesením č.k. 7C/95/2013-28 zo dňa 06.09.2013 rozhodol, že písomnosti určené odporcovi sa budú doručovať uložením v súdnom spise v zmysle ust. § 48 ods. 4 O.s.p., nakoľko nie je možné doručiť odporcovi písomnosti na adresu jeho trvalého pobytu. Nie je možné zistiť miesto, na ktorom preberá písomnosti a nie je ani možné, aby odporcu zastupoval ustanovený opatrovník.

V zmysle uvedené uznesenia boli písomnosti - návrh, poučenie ako aj predvolanie na pojednávanie dňa 02.12.2013 doručené odporcovi uložením v súdnom spise.

Na pojednávanie dňa 02.12.2013 sa odporca nedostavil. Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával aj v jeho neprítomnosti.

Súd na základe vykonaného dokazovania, výsluchom navrhovateľky, oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami predloženými navrhovateľkou a to potvrdením o návšteve školy, rozhodnutím o prijatí do tretieho ročníka na denné štúdium v učebnom odbore technickoadministratívny pracovník, rodným listom navrhovateľky zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca je otcom navrhovateľky, s ktorým navrhovateľka nežije v spoločnej domácnosti. Manželstvo rodičov navrhovateľky bolo rozvedené. Navrhovateľka nevedela uviesť, či bolo určené nejaké výživné na jej osobu, nakoľko jej rodičia sú dlhodobo rozvedení a s mamou sa o tomto nerozprávala. Navrhovateľka je študentkou na strednej odbornej škole strojníckej. Je žiačkou prvého ročníka. Z vyjadrenia navrhovateľky mal súd za preukázané, že aj v predchádzajúcou období navštevovala túto školu, neskôr mala odklad a v súčasnosti je na nadstavbovom štúdiu v prvom ročníku. Navrhovateľka žije s matkou, nemá žiadny zdroj príjmu a všetky potreby, ktoré potrebuje, jej zabezpečuje matka. Podľa vyjadrenia navrhovateľky matka je opatrovateľka a jej príjem predstavuje sumu 210 Eur. Matka na ňu poberá ešte rodinné prídavky. Navrhovateľka nepreukazovala žiadne zvýšené náklady spojené so zabezpečením svojej životnej úrovne ako bežné. Otec jej na výživu neprispieva žiadnou sumou a navrhovateľka uviedla, že ani nevie, aké sú možnosti jej otca. Stále zamestnanie pravdepodobne nemá a chodieval na tzv. fušky. Avšak otec vo zvýšenej miere požíva alkoholické nápoje. Navrhovateľka žiadne ďalšie návrhy na dokazovanie nemala.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 veta prvá a druhá, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Súd v konaní postupoval podľa § 132 O.s.p., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítanie toho čo uviedli účastníci. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 153 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že vyživovacia povinnosť odporcu voči navrhovateľke trvá, nakoľko navrhovateľka i napriek tomu, že už dosiahla plnoletosť, nie je schopná samostatne sa živiť, nakoľko sa sústavne pripravuje na svoje ďalšie povolanie štúdiom na strednej škole a odporca si túto povinnosť dobrovoľne neplní. Pri skúmaní výšky výživného súd prihliadol na tú skutočnosť, že navrhovateľka ako študentka nemá žiaden príjem a výživné, ktoré požadovala, požadovala len v rozsahu minimálneho výživného stanoveného zákonom. Pokiaľ sa týka schopností, možností a majetkových pomerov odporcu, súd vychádzal taktiež z tvrdenia navrhovateľky, že odporca nemá pravidelný príjem, je nezamestnaný a že má len vedený pobyt bezdomovca. Vzhľadom k tomu,

že navrhovateľka nemala žiadne návrhy na dokazovanie a žiadala priznať len minimálne výživné, súd s poukazom na ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine zaviazal odporcu k povinnosti plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu tak ako žiadala navrhovateľka. Výživné bolo v zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine určené odo dňa začatia súdneho konania, t.j. odo dňa 20.03.2013. Zároveň súd rozhodol o zameškanom výživnom za obdobie od 20.03.2013 do 31.12.2013, ktoré predstavuje za 9 mesiacov a 11 dní sumu 249,62 Eur. Uvedenú sumu súd v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. povolil odporcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 10 Eur spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do úplného uhradenia pod stratou výhody splátok.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľka mala vo veci plný úspech, avšak náhradu trov si neuplatnila a súd na jej strane ani vznik žiadnych trov konania nezistil, preto o trovách konania rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Žiline, v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 OSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané - každý rovnopis vlastnou rukou, pri právnických osobách opatrený popisom osoby oprávnenej konať za subjekt, ako aj odtlačkom razítka a datované) tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia alebo na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. v platnom znení).